

się w planie rentowności, a jednostka nadrzędna stwierdzi, że oszczędności uzyskane w innych pozycjach planu kosztów są gospodarczo uzasadnione, nie stosuje się sankcji pomniejszenia premii (§ 3), a odsetki karne podlegają zwrotowi.

2. Jeżeli państwowe przedsiębiorstwo rolne (gospodarstwo) nie wykaże na koniec roku gospodarczego utrzymania się w planie rentowności, a kwota rocznego przekroczenia planu funduszu płac (§ 3 ust. 4) utrzymuje się w wysokości określonej w § 3 ust. 2 i 3, odsetki karne zostaną przekazane do budżetu Państwa.

§ 7. 1. W razie przekroczenia kwartalnego planu funduszu płac w skali jednostki nadrzędnej rozliczającej się z budżetem centralnym o ponad 2%, przyczyny przekroczenia funduszu płac oraz środki potrzebne do poprawy w zakresie gospodarki funduszem płac powinny być omówione przez kolegium Ministerstwa Rolnictwa z udziałem przedstawicieli Ministerstwa Kontroli Państwowej oraz dyrektora Banku Rolnego. Kolegium Ministerstwa Rolnictwa po rozpatrzeniu przyczyn przekroczenia funduszu płac może podjąć uchwałę o zmniejszeniu lub zamknięciu kredytów na fundusz nagród w jednostce nadrzędnej.

2. W razie przekroczenia kwartalnego planu funduszu płac w skali wojewódzkiego zarządu rolnictwa o ponad 2%, przyczyny przekroczenia funduszu płac oraz środki potrzebne do poprawy w zakresie gospodarki funduszem płac powinny być omówione przez prezydium właściwej rady narodowej z udziałem przedstawicieli delegatury wojewódzkiej Ministerstwa Kontroli Państwowej oraz wojewódzkiego oddziału Banku Rolnego. Prezydium rady narodowej po rozpatrzeniu przyczyn przekroczenia funduszu płac może podjąć uchwałę o zmniejszeniu lub zamknięciu kredytów na fundusz nagród w wojewódzkim zarządzie rolnictwa.

3. W razie przekroczenia półrocznego lub rocznego funduszu płac o ponad 2% w skali Ministerstwa Rolnictwa, Minister Rolnictwa złoży sprawozdanie Radzie Ministrów o środkach zaradczych, które zostały podjęte w celu przeciwdziałania przekroczeniom funduszu płac.

4. Przekroczenie funduszu płac w skali jednostki nadrzędnej zachodzi wówczas, gdy suma przekroczeń funduszu płac podległych państwowych przedsiębiorstw rolnych (go-

spodarstw) jest wyższa od sumy osiągniętych oszczędności. W razie gdy suma oszczędności osiągniętych w przedsiębiorstwach (gospodarstwach) podległych danej jednostce nadrzędnej jest wyższa od przekroczeń funduszu płac, ma miejsce w jednostce nadrzędnej oszczędność funduszu płac.

5. Przekroczenie funduszu płac w skali Ministerstwa Rolnictwa zachodzi wówczas, gdy suma przekroczeń funduszu płac jednostek nadrzędnych jest wyższa od sumy oszczędności jednostek nadrzędnych wchodzących w skład Ministerstwa Rolnictwa.

§ 8. 1. Jeżeli państwowe przedsiębiorstwo rolne (gospodarstwo) wykazuje systematyczne przekroczenia funduszu płac, jednostka nadrzędna z własnej inicjatywy lub na wniosek oddziału banku powinna przeprowadzić szczegółowe badania gospodarki funduszem płac w przedsiębiorstwie (gospodarstwie) i przedsięwziąć środki zmierzające do prawidłowego ukształtowania tej gospodarki.

2. W razie stwierdzenia świadomego łamania dyscypliny płac jednostka nadrzędna powinna w stosunku do osób winnych wyciągnąć konsekwencje służbowe, a w razie stwierdzenia przestępstwa — przekazać sprawę organom powołanym do ich ścigania.

§ 9. 1. Bank Rolny ma prawo sprawdzania prawidłowości i rzetelności przedstawianych przez państwowe przedsiębiorstwa rolne (gospodarstwa) dokumentów, jak również badania gospodarki funduszem płac przedsiębiorstw (gospodarstw).

2. Jednostki nadrzędne obowiązane są ustosunkować się do uwag i propozycji Banku Rolnego w ciągu 3 tygodni.

§ 10. Szczegółowy tryb bankowej kontroli funduszu płac oraz dokumenty potrzebne Bankowi do sprawowania tej kontroli określi instrukcja szczegółowa dyrektora Banku Rolnego.

§ 11. Na wniosek Ministra Rolnictwa dyrektor Banku Rolnego może ustalić wyjątki od zasad określonych niniejszym zarządzeniem.

§ 12. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 kwietnia 1957 r.

Minister Finansów: w z. J. Kole

390

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 10 lipca 1957 r.

w sprawie zasad i trybu wydawania przez Narodowy Bank Polski środków pieniężnych na fundusz płac przedsiębiorstwom przemysłowym, objętym zbiorowym układem pracy dla przemysłu metalowego i nadzorowanym przez Ministra Przemysłu Ciężkiego.

Na podstawie § 14 uchwały nr 113 Rady Ministrów z dnia 25 marca 1957 r. w sprawie wynagradzania pracowników umysłowych w przedsiębiorstwach przemysłowych, nadzorowanych przez Ministra Przemysłu Ciężkiego, a objętych układem zbiorowym pracy dla przemysłu metalowego oraz w związku z uchwałą nr 28 Rady Ministrów z dnia 18 stycznia 1957 r. w sprawie zasad i trybu wydawania przez banki państwowym przedsiębiorstwom środków pieniężnych na fundusz płac (Monitor Polski Nr 8, poz. 57), zarządza się, co następuje:

§ 1. Przedsiębiorstwo przemysłowe (zakład na pełnym rozrachunku gospodarczym) objęte zbiorowym układem pracy dla przemysłu metalowego i nadzorowane przez Ministra Przemysłu Ciężkiego, zwane dalej „przedsiębiorstwem przemysłowym”, obowiązane jest złożyć w oddziale Narodowego Banku Polskiego kwartalno-miesięczny plan funduszu płac z podziałem na:

- a) osobowy fundusz płac pracowników umysłowych,
- b) fundusz premii pracowników umysłowych,
- c) pozostały fundusz płac (osobowy i bezosobowy).

§ 2. Oddział Narodowego Banku Polskiego wypłaca za kolejne miesiące kwartału w obrachunku narastającym od początku kwartału środki pieniężne na osobowy fundusz płac pracowników umysłowych oraz fundusz premii pracowników umysłowych najwyżej do wysokości zaplanowanej w kwartalno-miesięcznym planie funduszu płac.

§ 3. 1. W razie gdy przedsiębiorstwo przemysłowe zapotrzebuje środki pieniężne z osobowego funduszu płac pracowników umysłowych lub funduszu premii pracowników umysłowych w wysokości niższej niż zaplanowano, powstaje w przedsiębiorstwie oszczędność.

2. Oszczędność, o której mowa w ust. 1, może być przez przedsiębiorstwo przemysłowe wykorzystywana w ramach roku kalendarzowego.

3. Oszczędności powstałe w osobowym funduszu płac pracowników umysłowych nie mogą być przeznaczane na zwiększenie funduszu premiowego pracowników umysłowych, a oszczędności powstałe w funduszu premiowym pracowników umysłowych nie mogą zwiększać osobowego funduszu płac pracowników umysłowych.

§ 4. W razie gdy plan produkcji został wykonany w 100% lub w wysokości niższej, środki pieniężne na fundusz płac, o którym mowa w § 1 lit. c), nie mogą w przedsiębiorstwach przemysłowych — za kolejne miesiące kwartału — przekraczać planowanego funduszu płac, objętego § 1 lit. c), skorygowanego o procent wykonania planu produkcji globalnej w cenach porównywalnych, liczonej narastająco od początku kwartału.

§ 5. 1. Jeśli plan produkcji wykonany został w wysokości przewyższającej 100%, środki pieniężne na fundusz płac, o którym mowa w § 1 lit. c), nie mogą przekraczać za kolejne miesiące kwartału w obrachunku narastającym od początku kwartału kwoty planowanego funduszu płac, objętego § 1 lit. c), skorygowanej o 0,6% za każdy 1% przekroczenia planu produkcji globalnej w cenach porównywalnych.

2. Wskaźnik, o którym mowa w ust. 1, może być w uzasadnionych przypadkach podwyższony przez dyrektora centralnego zarządu do 0,8%.

§ 6. Przekroczenie granicy funduszu płac, o której mowa w §§ 4 i 5, może być pokryte oszczędnościami uzyskanymi w poprzednich kwartałach w ramach roku kalendarzowego.

§ 7. W razie przekroczenia funduszu płac poza granice, o których mowa w §§ 4 i 5, i braku oszczędności wypłata funduszu premiowego ulega zawieszeniu do czasu wygospodarowania kwoty przekroczenia funduszu płac do końca następnego kwartału (nie później jednak niż do końca roku kalendarzowego) — o kwotę nie wyższą niż kwota przekroczenia.

§ 8. Wypłaty premii oszczędnościowych oraz wypłaty wynagrodzeń za pracę związaną z mechanizacją i racjonal-

zacją wykonywaną w trybie uchwały nr 182 Rady Ministrów z dnia 11 kwietnia 1956 r. w sprawie zasad realizowania i finansowania niektórych drobnych inwestycji w zakresie mechanizacji i racjonalizacji (Monitor Polski Nr 35, poz. 417) dokonywane są poza skorygowanym funduszem płac, wymienionym w § 1 lit. c); wypłaty te nie obciążają oszczędności funduszu płac.

§ 9. W odniesieniu do przekroczeń powstałych z tytułu wypłaty premii pracownikom umysłowym za miesiąc poprzedzający wejście w życie w przedsiębiorstwie przemysłowym systemu wynagradzania pracowników umysłowych zgodnie z uchwałą nr 113 Rady Ministrów z dnia 25 marca 1957 r. w sprawie wynagradzania pracowników umysłowych w przedsiębiorstwach przemysłowych nadzorowanych przez Ministra Przemysłu Ciężkiego, a objętych układem zbiorowym pracy dla przemysłu metalowego — nie stosuje się sankcji przewidzianych w §§ 2 i 3 uchwały nr 28 Rady Ministrów z dnia 18 stycznia 1957 r. w sprawie zasad i trybu wydawania przez banki państwowym przedsiębiorstwom środków pieniężnych na fundusz płac (Monitor Polski Nr 8, poz. 57).

§ 10. Środki pieniężne na wypłatę premii, o której mowa w §§ 5, 6, 7 i 8 uchwały nr 113 Rady Ministrów z dnia 25 marca 1957 r. w sprawie wynagradzania pracowników umysłowych w przedsiębiorstwach przemysłowych nadzorowanych przez Ministra Przemysłu Ciężkiego, a objętych układem zbiorowym pracy dla przemysłu metalowego, wypłacane będą z funduszu płac, o którym mowa w § 1 lit. c) zarządzenia.

§ 11. Przepisy § 1 ust. 2, 3 i 4 oraz §§ 2, 6, 7, 8, 9 ust. 1, 3 i 4, oraz §§ 10, 11 uchwały nr 28 Rady Ministrów z dnia 18 stycznia 1957 r. w sprawie zasad i trybu wydawania przez banki państwowym przedsiębiorstwom środków pieniężnych na fundusz płac (Monitor Polski Nr 8, poz. 57) mają odpowiednie zastosowanie do funduszu płac, o którym mowa w § 1 lit. c).

§ 12. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Minister Finansów: w z. J. Kole

391

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 16 lipca 1957 r.

w sprawie zasad i trybu wydawania przez Narodowy Bank Polski środków pieniężnych na fundusz płac państwowym przedsiębiorstwom handlowym nadzorowanym przez Ministerstwo Handlu Wewnętrznego i spółdzielniom zrzeszonym w Związku Spółdzielni Spożywców.

Na podstawie § 12 ust. 1 i 2 uchwały nr 28 Rady Ministrów z dnia 18 stycznia 1957 r. w sprawie zasad i trybu wydawania przez banki państwowym przedsiębiorstwom środków pieniężnych na fundusz płac (Monitor Polski Nr 8, poz. 57) zarządza się, co następuje:

§ 1. W państwowych przedsiębiorstwach handlowych nadzorowanych przez Ministerstwo Handlu Wewnętrznego oraz w spółdzielniach zrzeszonych w Związku Spółdzielni Spożywców, zwanych w dalszym ciągu zarządzenia „przedsiębiorstwami handlowymi i spółdzielniami spożywców”, środki pieniężne na osobowy fundusz płac i prowizje nie mogą przekraczać:

- a) dla pracowników administracyjno-biurowych przedsiębiorstw otrzymujących wynagrodzenia stałe i ryczałty oraz premie z funduszu premiowego — sumy planowanego miesięcznego osobowego funduszu płac,
- b) dla pozostałych pracowników otrzymujących wynagrodzenia stałe i ryczałty oraz premiowanych z funduszu

premiowego — sumy planowanego miesięcznego osobowego funduszu płac,

- c) dla pracowników wynagradzanych systemem prowizyjnym i akordowym — sumy planowanego miesięcznego osobowego funduszu płac, skorygowanego o procent wykonania planu obrotu towarowego (usług),
- d) dla agentów handlu drobnodetalicznego lub sprzedaży pozazakładowej — sumy miesięcznego planu prowizji, skorygowanego o procent wykonania planu obrotów handlu drobnodetalicznego lub sprzedaży pozazakładowej.

§ 2. W przedsiębiorstwach handlowych i spółdzielniach spożywców środki pieniężne na bezosobowy fundusz płac nie mogą przekraczać rocznego planu bezosobowego funduszu płac. Wyjątek od tej zasady mogą stanowić wypłaty wynikające z realizacji § 4 pkt 6 zarządzenia Ministra Handlu Wewnętrznego z dnia 4 maja 1957 r. w sprawie rozszerzenia uprawnień państwowych przedsiębiorstw handlu wewnętrznego (Monitor Polski Nr 39, poz. 253) — w odniesieniu do przedsię-